

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	II AKa 276/22	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1		
CZEŚĆ WSTĘPNA			
Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji			
Sąd Okręgowy w K. z (...) r. [III K 38/21]			
Podmiot wnoszący apelację			
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# oskarżyciel posiłkowy			
# oskarżyciel prywatny			
# obrońca			
# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# inny			

Granice zaskarżenia			
Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy		

	prawnej orzeczenie odpowiada prawu			
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia			
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia			
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka			
#	art. 439 k.p.k.			
#	brak zarzutów			
Wnioski				
#	uchylenie	#	zmiana	
Ustalenie faktów w związku z dowodami				

przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy				
Ustalenie faktów				
Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.				
Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				
Ocena dowodów				
Dowody będące podstawą ustalenia faktów				
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu		
Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla				

ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków			
Lp.	Zarzut		
3.1.	I. obrazę przepisów prawa procesowego, tj. art. 17 § 1 pkt 9 kpk w zw. z art. 14 kpk, stanowiące bezwzględną przyczynę odwoławczą, określoną w art. 439 § 1 pkt 9 kpk, poprzez uznanie oskarżonego winnym dokonania przestępstwa podczas, gdy w skardze publicznej, zarzucono mu jedynie usiłowanie dokonania czynu, a zatem uznanie oskarżonego za winnego czynu, który nie był objęty skargą uprawnionego oskarżyciela, przy jednoczesnym braku tożsamości czynu	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	

	zarzucanego i przypisanego,		
Zwiąże o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny			
Nie jest słuszny ten zarzut albowiem przedmiotem postępowania jest określone zdarzenie historyczne, co implikuje określone konsekwencje o charakterze prawnym, znajdujące swój wyraz treści danego rozstrzygnięcia. Sąd I instancji, jak i sąd odwoławczy, nie są związane kwalifikacją prawną przyjętą przez oskarżyciela w akcie oskarżenia. Toteż zmiana kwalifikacji prawnej czynu nie stanowi wyjścia poza granice skargi, o ile towarzysząca jej zmiana opisu czynu nie powoduje, że osądowi podlega już inne zdarzenie historyczne- postanowienie SN z (...). Z tym orzeczeniem należy zgodzić się, tym bardziej, że w akcie oskarżenia, zwłaszcza w jego uzasadnieniu, jest mowa o „innych czynnościach			

seksualnych”, a przejście z innej fazy stadialnej, w tym wypadku z usiłowania na dokonanie, nie może wskazywać, że mamy do czynienia z innym zdarzeniem historycznym, zakreślonym skargą, inicjującym postępowanie sądowe. Tym bardziej tak należy twierdzić, że zachowana jest tożsamość czasu, miejsca, sprawcy, ofiary, opisu czynności czasownikowej wyznaczającej w tym zakresie sposób działania oraz przedmiot ochrony w postaci naruszonego skonkretyzowanego dobra chronionego prawem.

Niemniej, nie jest wyjściem poza ramy oskarżenia takie postąpienie, w którym sąd w wyniku przeprowadzonego przewodu sądowego i weryfikacji ujawnionego materiału dowodowego:

1) ustali, że rozpoznawane przez niego zdarzenie miało miejsce w innym czasie, niż to

przyjął prokurator w akcie oskarżenia;

2) dokona w wyroku pewnych ustaleń faktycznych odmiennie, niż to zostało przyjęte w akcie oskarżenia, popieranym przez prokuratora, przy czym ustalenia te mogą dotyczyć nie tylko strony przedmiotowej, ale także (co nawet występuje częściej) strony podmiotowej czynu;

3) przyjmie odmiennie, co do szczegółów, zachowania się i sposób działania poszczególnych sprawców;

4) powiąże zachowanie oskarżonego, zarzucane w akcie oskarżenia, z odmiennym skutkiem niż to stwierdzał prokurator.

Warunkiem wprowadzenia jednej, czy też nawet wszystkich zmian jest jedynie to, aby w realiach dowodowych konkretnej sprawy oczywistym było, iż sąd dokonał oceny tego samego zachowania oskarżonego, które

<p>stanowiło przedmiot oskarżenia (tożsamość czynu zarzucanego i przypisanego), a więc dokonywał oceny tego samego zdarzenia historycznego (...) - wyrok SN z dnia (...)</p> <p>Sąd I instancji właśnie takiej oceny dokonał i nie wyszedł poza granice oskarżenia, wyznaczone aktem oskarżenia i jego uzasadnienia.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>Uchylenie i umorzenie postępowania z uwagi na brak skargi uprawnionego oskarżyciela oraz zasądzenie od Skarbu Państwa kosztów obrony udzielonej oskarżonemu przed sądami obu instancji.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Z uwagi na niezasadność zarzutu, bowiem nie ma bezwzględnej przesłanki</p>		

odwoławczej, co wykazano powyżej.				
3.2.	II. obrazę przepisów prawa procesowego tj. art. 399 § 1 i 2 kpk poprzez brak uprzedzenia o zmianie kwalifikacji prawnej czynu, co miało wpływ na treść wyroku, naruszając w istotny sposób prawo do obrony oskarżonego, a nadto uniemożliwiając złożenie przez oskarżonego wniosku o zarządzenie przerwy w rozprawie celem umożliwienia przygotowania do obrony,	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny		
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny				
Na rozprawie kiedy uprzedzono strony o możliwości zmiany kwalifikacji prawnej czynu na dokonanie, co miało miejsce (...) r. [k. 563 i dalsze], był obecny oskarżony oraz jego obrońca, a mimo tego żaden z nich nie wniósł o odroczenie rozprawy, w celu przygotowania obrony. Zgodnie z treścią art.				

399 § 2 k.p.k., sąd na wniosek oskarżonego może przerwać rozprawę w celu umożliwienia mu przygotowania się do obrony, co wskazuje, że przepis ten nie przewiduje w tym zakresie żadnego obowiązku. To, czy istnieje taka konieczność jest kwestią rozważenia w okolicznościach konkretnej sprawy, czy jest to niezbędne z punktu widzenia obrony oskarżonego. Tym samym, przepis art. 399 § 2 k.p.k. przewidujący sytuację swoistego zaskoczenia dla obrony uprzedzeniem o możliwości zmiany kwalifikacji prawnej czynu zarzucanego oskarżonemu, nie stanowi o obowiązku zarządzenia przerwy, a jedynie wskazuje na taką możliwość, oddając tę kwestię pod ocenę sądu.

Odnosząc to realiów sprawy, trzeba zauważyć, że kwestia dokonania przestępstwa z art. 197 § 3 pkt 3 k.k., nie była zaskoczeniem dla oskarżonego jak i jego obrońcy, skoro już w postanowieniu o przedstawieniu zarzutów z (...) r. [k.

<p>37], co powtórzono w kolejnym postanowieniu z (...) r. [k. 46] była mowa o dokonaniu, a nie o usiłowaniu, a wcześniejsze czynności dowodowe, w tym zeznania świadków mówią o przedmiotowym zdarzeniu, choćby mając na względzie zeznania K. P. [k. 6- 7], M. U. [k. 10- 11], D. O. [k. 14- 15], protokół zatrzymania K. U. [k. 30].</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>O zmienne i uniewinnienie oskarżonego ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Z uwagi na niezasadność zrzutu oraz wyrok kasatoryjny, zgodnie z brzmieniem art. 437§2 k.p.k., możliwy jest w:</p>		

<p>przypadku zaistnienia bezwzględnej przesłanki odwoławczej, nawet bez konieczności badania wpływu takiego uchybienia na treść zaskarżonego wyroku, zajścia koniczności przeprowadzenia na nowo przewodu sądowego w całości, czego nie wykazano w środku odwoławczym, aby taka sytuacja miała miejsce oraz w przypadku naruszenia reguły ne peius [art. 454 k.p.k.], z czym także nie mamy do czynienia. W konsekwencji ten wniosek apelacji jest niezasadny.</p>				
<p>3.3.</p>	<p>III. naruszenie przepisu postępowania, tj. art. 6 kpk poprzez naruszenie prawa do obrony poprzez zmianę kwalifikacji prawnej czynu z formy stadialnej usiłowania na jego dokonanie - bez uprzedzenia o zmianie kwalifikacji prawnej czynu, co miało istotny wpływ na wynik postępowania,</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		

<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Zarzut ten w dużym stopniu łączy się z kwestią zaistnienia bezwzględnej przesłanki odwoławczej w postaci braku skargi uprawnionego oskarżyciela, w konsekwencji te uwagi są także aktualne. Nadto, nie ma żadnej mowy o pozbawieniu oskarżonego prawa do obrony, a zmiana kwalifikacji [propozycja tego] z usiłowania na dokonanie przestępstwa z art. 197 k.k., nie pozbawiała sama w sobie prawa do obrony oskarżonego, tym bardziej, że kiedy tego dokonano w trybie art. 399 k.p.k., oskarżony miał na rozprawie obrońcę, który mając na względzie profesjonalizm, mógł wnieść o odroczenie prawy.</p> <p>Umorzenie postępowania przygotowawczego w zakresie pewnych zdarzeń, w których miał uczestniczyć oskarżony o</p>		

<p>charakterze seksualnym skierowanych wobec pokrzywdzonej, co znalazło swój wyraz w postanowieniu Prokuratury Rejonowej w S. z (...) r. [PR Ds 104.2021] nie prowadziło automatycznie do przyjęcia domniemania, że do przedmiotowego zdarzenia nie doszło.</p>			
<p>Wniosek</p>			
<p>O zmienne i uniewinnienie oskarżonego ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>			
<p>Z uwagi na niezasadność zrzutu oraz wyrok kasatoryjny, zgodnie z brzmieniem art. 437§2 k.p.k., możliwy jest w: przypadku zaistnienia bezwzględnej przesłanki</p>			

<p>odwoławczej, nawet bez konieczności badania wpływu takiego uchybienia na treść zaskarżonego wyroku, zajścia koniczności przeprowadzenia na nowo przewodu sądowego w całości, czego nie wykazano w środku odwoławczym, aby taka sytuacja miała miejsce oraz w przypadku naruszenia reguły ne peius [art. 454 k.p.k.], z czym także nie mamy do czynienia. W konsekwencji ten wniosek apelacji jest niezasadny.</p>				
<p>3.4.</p>	<p>IV. naruszenie przepisu postępowania, tj. art. 170 § 1 1 pkt 5 i 6 w zw. z art. 170 § 1a kpk, mającego wpływ na treść wyroku poprzez oddalenie wniosku dowodowego obrońcy o przesłuchanie biegłego psychologa M. W., wydającego opinię w sprawie oraz wniosku o przeprowadzenie dowodu z opinii kolejnego biegłego psychologa przy jednoczesnym błędnym uznaniu, że wnioski te zostały</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		

	<p>złożone po terminie zakreślonym przez Sąd oraz zmierzają do przedłużenia postępowania podczas, gdy potrzeba powołania tych wniosków pojawiła się dopiero po przesłuchaniu pokrzywdzonej i ustnej opinii biegłej psycholog A. O. złożonej na rozprawie, a zawierające sprzeczne z pisemną opinią wnioski i twierdzenia,</p>			
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>				
<p>Słusznie oddalono wniosek dowodowy o przesłuchanie M. W. biegłego psychologa, który uczestniczył przy pierwszym przesłuchaniu pokrzywdzonej, co miało miejsce (...) r. [k. 96- 97- płyta CD]. W aktach sprawy znajduje się jego opinia z (...) r. [k. 180]. Wczytując się w treść tej opinii należy dojść do wniosku, że biegły nie sprostał zadaniu, skoro w opinii tej nie udzielono jasnych i prostych odpowiedzi na pytania zawarte</p>				

w tezie dowodowej z (...) r. [k. 101], z której wynikało, że ów biegły ma udzielić odpowiedzi: czy małaletnia prawidłową zdolność postrzegania i odtwarzania spostrzeżeń, a jeżeli nie to na czym ewentualnie stwierdzone w tym zakresie zaburzenia polegają i czym mogą one skutkować, czy jest podatna na sugestie, czy ma skłonność do konfabulacji.

W całej tej opinii- w tym miejscu pragmatycznie ograniczając się do jej wniosków- nie udzielono w sposób precyzyjny, ale jednocześnie jasny i prosty żadnej odpowiedzi na tak postawione pytania. Nawet przesłuchanie tego biegłego (...) r. [k. 250- i dalsze], nie doprowadziło do wyjaśnienia wątpliwości w/w opinii pisemnej. Już te uwagi i stwierdzenia prowadzić musiały do uzyskania innej opinii innego biegłego psychologa, co znalazło swój wyraz w postanowieniu z (...)

r. [k. 306], w którym powołano kolejnego biegłego psychologa aby wydał opinię w powyższym zakresie.

Uzyskanie tej innej [drugiej] opinii (...) r. [k. 314- i dalsze] nie tworzyło stanu sprzeczności, skoro pierwsza z opinii jest nierzeczowa, a nadto pojawienie się kolejnego biegłego z tego samego zakresu nie tworzy konieczności dodatkowego przesłuchania poprzedniego biegłego, tym bardziej, że pierwsza z opinii po prostu jest merytorycznie nieprzydatna.

Opinia A. O. z (...) r. [k. 314 i dalsze] i zeznania tej biegłej złożone na rozprawie (...) r. [k. 485], nie tworzyły wewnętrznego stanu sprzeczności, a dopiero przesłuchanie pokrzywdzonej na rozprawie (...) r. [k. 546- i dalsze] w obecności biegłej A. O.- co jest dowodowo najcenniejsze- pozwoliło wyjaśnić dlaczego stanowisko tej biegłej uległo zmianie.

Uważne zapoznanie się z nagraniem

rejestrującym pierwsze przesłuchanie pokrzywdzonej, nawet bez wiedzy fachowej, pozwala wnioskować, że jej relacje są spontaniczne, jasne, brak w nich elementów mogących wskazywać, że kłamie, obciąża oskarżonego wbrew faktom.

Nadto, trzeba zauważyć, że nie może dojść do uchybienia normie zawartej w art. 170 k.p.k. w sytuacji, gdy kwestionowana jest wydana w sprawie opinia z zarzutem co do jej niejasności i niepełności. Materię wydania opinii uzupełniającej lub też nowej opinii, jeżeli dotychczasowa ekspertyza jest niepełna lub niejasna czy też wewnętrznie sprzeczna, reguluje kompleksowo art. 201 k.p.k. postanowienie SN z dnia 1 czerwca 2022 r., V KK 218/22, LEX nr 3449702. Sąd I instancji powołał błędnie podstawę prawną swojej decyzji, w zakresie tych wniosków dowodowych, ale nie

<p>miało to znaczenia dla treści wydanego wyroku.</p>			
<p>Wniosek</p>			
<p>O zmienne i uniewinnienie oskarżonego ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>			
<p>Z uwagi na niezasadność zrzutu oraz wyrok kasatoryjny, zgodnie z brzmieniem art. 437§2 k.p.k., możliwy jest w: przypadku zaistnienia bezwzględnej przesłanki odwoławczej, nawet bez konieczności badania wpływu takiego uchybienia na treść zaskarżonego wyroku, zajścia koniczności przeprowadzenia na nowo przewodu sądowego w całości, czego nie wykazano w środku</p>			

<p>odwoławczym, aby taka sytuacja miała miejsce oraz w przypadku naruszenia reguły ne peius [art. 454 k.p.k.], z czym także nie mamy do czynienia. W konsekwencji ten wniosek apelacji jest niezasadny.</p>				
<p>3.5.</p>	<p>V. naruszenie art. 170§1 pkt 5 k.p.k. w zw. z art. 170§1a kpk, mającego wpływ na treść wyroku poprzez oddalenie wniosku dowodowego o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego informatyka na okoliczność autentyczności nagrania, będącego podstawą ustaleń faktycznych oraz o przesłuchanie na rozprawie wniosku biegłej z dziedziny fonoskopii B. Ś., sporządzającej opinię w sprawie, przy błędnym uznaniu, że wnioski te zostały złożone w celu przedłużenia postępowania, podczas, gdy okoliczności, które miały być ustalone tymi dowodami mają istotne znaczenie dla ustalenia czy nagranie, które jest</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		

	<p>podstawą ustaleń faktycznych w sprawie jest autentyczne i czy popełniono czyn zabroniony zarzucony oskarżonemu,</p>			
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>				
<p>Odnośnie zapisu zawartego na nagraniu uzyskanym przez M. U. przedmiotowego zdarzenia wypowiedziała się biegła B. Ś. w opiniach z (...) r. wykonanych w Komendzie Wojewódzkiej Policji w P. Laboratorium Kryminalistyczne (...) W pierwszej z opinii wyjaśniono dlaczego są braki ciągłości zapisu, co nie oznacza, że ten zapis, odtworzony w postaci stenogramu jest manipulowany, a braki i ich przyczyny zostały wyjaśnione w opinii z (...) r., w sposób przekonywujący. Tym samym, stanowisko sądu I instancji było słuszne kiedy</p>				

<p>oddalono stosowny wniosek dowodowy.</p> <p>Jednocześnie trzeba zauważyć, że do wspomnianego nagrania obrona przywiązuje zbyt dużą wagę mając na względzie zeznania pokrzywdzonej, która w swoich relacjach, dotyczących przedmiotowego zdarzenia jest konsekwentna, co przedstawiła w toku przesłuchań (...) r. [k. 96- 97] i (...) r. [k. 546- i dalsze], a sposób przekazania przez nią przebiegu przedmiotowego zdarzenia, zwłaszcza zapis na płycie CD pierwszego przesłuchania, wskazuje, że relacja ta jest wiarygodna.</p>			
<p>Wniosek</p>			
<p>O zmienne i uniewinnienie oskarżonego ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo</p>			

zasadny albo niezasadny.				
<p>Z uwagi na niezasadność zrzutu oraz wyrok kasatoryjny, zgodnie z brzmieniem art. 437§2 k.p.k., możliwy jest w: przypadku zaistnienia bezwzględnej przesłanki odwoławczej, nawet bez konieczności badania wpływu takiego uchybienia na treść zaskarżonego wyroku, zajścia koniczności przeprowadzenia na nowo przewodu sądowego w całości, czego nie wykazano w środku odwoławczym, aby taka sytuacja miała miejsce oraz w przypadku naruszenia reguły ne peius [art. 454 k.p.k.], z czym także nie mamy do czynienia. W konsekwencji ten wniosek apelacji jest niezasadny.</p>				
3.6.	VI. naruszenie przepisu postępowania, tj. art. 6 kpk poprzez naruszenie prawa do obrony poprzez zmianę kwalifikacji prawnej czynu z formy stadialnej	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny		

	<p>usiłowania na jego dokonanie - bez uprzedzenia o zmianie kwalifikacji prawnej czynu, a nadto poprzez oddalenie wniosków dowodowych, wskazanych w ww. punktach IV i V, a tym samym pozbawienie oskarżonego konstytucyjnego prawa do rzetelnego procesu i obrony określonego w art. 42 § 1 K.</p>		
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny			
Nie pozbawiono oskarżonego prawa do obrony, co już wcześniej wykazano, a oddalenie wniosków dowodowych, co było słuszne, nie można utożsamiać z pozbawieniem oskarżonego tego prawa, sąd korzystał ze swoich uprawnień.			
Wniosek			
O zmienne i uniewinnienie oskarżonego ewentualnie	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>		

<p>o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.</p>			
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>			
<p>Z uwagi na niezasadność zrzutu oraz wyrok kasatoryjny, zgodnie z brzmieniem art. 437§2 k.p.k., możliwy jest w: przypadku zaistnienia bezwzględnej przesłanki odwoławczej, nawet bez konieczności badania wpływu takiego uchybienia na treść zaskarżonego wyroku, zajścia koniczności przeprowadzenia na nowo przewodu sądowego w całości, czego nie wykazano w środku odwoławczym, aby taka sytuacja miała miejsce oraz w przypadku naruszenia reguły ne peius [art. 454 k.p.k.], z czym także nie mamy do czynienia. W konsekwencji ten</p>			

wniosek apelacji jest niezasadny.				
3.7.	VII VII. obrazę przepisu postępowania, tj. art. 424 kpk poprzez sporządzenie uzasadnienia wbrew wymogom ustawowym, w szczególności w zakresie opisu kwalifikacji prawnej czynu, gdzie Sąd Okręgowy wskazał, iż „niezgodnie” z zarzutem aktu oskarżenia przyjął, że przypisane przestępstwo miało formę dokonania, a nie usiłowania bez wyjaśnienia podstawy prawnej, ustalenia tożsamości czynu i opisu zdarzenia historycznego,	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny		
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny				
Zarzut zupełnie nie rozumiałby, skoro w dokumencie sprawozdawczym sąd odniósł się do kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu w wyroku i wyjaśnił dlaczego tak postąpił. Uzasadnienie				

<p>zaskarżonego wyroku zostało sporządzone poprawnie i nie ma przesłanek do przyjęcia, że ów dokument jest niepełny, niejasny i nie pozwala na analizę zaskarżonego wyroku, poprzez przyzmat postawionych zarzutów zawartych w apelacji.</p>			
<p>Wniosek</p>			
<p>O zmienne i uniewinnienie oskarżonego ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>			
<p>Z uwagi na niezasadność rzutu oraz wyrok kasatoryjny, zgodnie z brzmieniem art. 437§2 k.p.k., możliwy jest w: przypadku zaistnienia bezwzględnej przesłanki</p>			

<p>odwoławczej, nawet bez konieczności badania wpływu takiego uchybienia na treść zaskarżonego wyroku, zajścia konieczności przeprowadzenia na nowo przewodu sądowego w całości, czego nie wykazano w środku odwoławczym, aby taka sytuacja miała miejsce oraz w przypadku naruszenia reguły ne peius [art. 454 k.p.k.], z czym także nie mamy do czynienia. W konsekwencji ten wniosek apelacji jest niezasadny.</p>				
<p>3.8.</p>	<p>I.1 naruszenie art. 7 k.p.k. poprzez dowolną a nie swobodną ocenę materiału dowodowego zeznań pokrzywdzonej w zakresie w jaki podała ona, iż 31 grudnia 2020 r. oskarżony przełamał jej opór, dotykał jej narządów płciowych i włożył jej rękę w miejsce intymne, a nadto pominięcie zeznań w zakresie w jakim pokrzywdzona podała, że w ten dzień teoretycznie do niczego nie doszło.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		

<p>Zwiąże o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>			
<p>Sąd właściwie i ocenił zeznania pokrzywdzonej, odniósł się do całości materiału dowodowego pochodzącego od niej. Nawet jeżeli pokrzywdzona podała, że „w ten dzień teoretycznie do niczego nie doszło”, to nie jej ocena decydować będzie o słuszności zarzutu, a taka obiektywna ocena należała do organu sądowego.</p>			
<p>Wniosek</p>			
<p>O zmienne i uniewinnienie oskarżonego ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		
<p>Zwiąże o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>			

<p>Z uwagi na niezasadność zrzutu oraz wyrok kasatoryjny, zgodnie z brzmieniem art. 437§2 k.p.k., możliwy jest w: przypadku zaistnienia bezwzględnej przesłanki odwoławczej, nawet bez konieczności badania wpływu takiego uchybienia na treść zaskarżonego wyroku, zajścia koniczności przeprowadzenia na nowo przewodu sądowego w całości, czego nie wykazano w środku odwoławczym, aby taka sytuacja miała miejsce oraz w przypadku naruszenia reguły ne peius [art. 454 k.p.k.], z czym także nie mamy do czynienia. W konsekwencji ten wniosek apelacji jest niezasadny.</p>				
<p>3.9.</p>	<p>3. zeznań D. O. w zakresie w jakim podał odmienny czas, w którym dowiedział się o nieprawidłowych zachowaniach oskarżonego wobec córki,</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		

<p>Zwiążle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>			
<p>Zupełnie wtórna kwestia jest kiedy D. O. podał kiedy dowiedział się o nieprawidłowych zachowaniach oskarżonego wobec córki [pokrzywdzonej]. Z pewnością taki szczegół mógłby mieć jakieś znaczenie co do wiarygodności tego świadka, a także samej pokrzywdzonej, gdyby ów świadek zupełnie odmiennie [sprzecznie, wykluczająco się] mówiłby co usłyszał od pokrzywdzonej, przy czym nie mamy do czynienia z taką sytuacją.</p>			
<p>Wniosek</p>			
<p>O zmienne i uniewinnienie oskarżonego ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		

<p>Zwiążle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>				
<p>Z uwagi na niezasadność zrzutów oraz wyrok kasatoryjny, zgodnie z brzmieniem art. 437§2 k.p.k., możliwy jest w: przypadku zaistnienia bezwzględnej przesłanki odwoławczej, nawet bez konieczności badania wpływu takiego uchybienia na treść zaskarżonego wyroku, zajścia koniczności przeprowadzenia na nowo przewodu sądowego w całości, czego nie wykazano w środku odwoławczym, aby taka sytuacja miała miejsce oraz w przypadku naruszenia reguły ne peius [art. 454 k.p.k.], z czym także nie mamy do czynienia. W konsekwencji ten wniosek apelacji jest niezasadny.</p>				
<p>3.10.</p>	<p>4. zeznań świadków H. W., J. W., M., K., A. S., J. P., R. M. (1), R. W., B. D., B. N., Z. R. poprzez uznanie</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		

	<p>ich za niewnoszące istotnych okoliczności do sprawy oraz M. Ł., D. B. poprzez niespójne „z dowodami stanowiącymi podstawę ustalenia faktów” - podczas gdy zeznania te potwierdzają istotne okoliczności dotyczące skłonności pokrzywdzonej do konfabulacji, manipulacji, określają relacje rodzinne panujące w rodzinie pokrzywdzonej i oskarżonego, wskazują na problemy oskarżonej w środowisku szkolnym, co ma bezpośredni wpływ na ocenę jej depozycji w sprawie,</p>			
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>				
<p>Właściwie oceniono zeznania świadków, o których mowa w tym zarzucie, a jednocześnie apelująca nie wykazała dlaczego, tym zeznaniom należy nadać inną odmienną rangę dowodową, zwłaszcza mającą</p>				

prować do
obalenia
wiarygodności
pokrzywdzonej. H.
W. i J. W., R.
M. (2) oraz A.
S. są sąsiadami
U. i ich wiedza
nie odnosiła się
do przedmiotowego
zdarzenia. M. K.
[kuzyn
oskarżonego], M. Ł.
i D. B. [siostry
oskarżonego]- na
temat
przedmiotowego
zdarzenia nie
potrafiły nic
powiedzieć, poza
przedstawieniem
cudzych relacji, przy
czym przedstawianie
oskarżonego w
dobrym świetle, a
pokrzywdzoną i M.
U. w gorszym, samo
w sobie nie prowadzi
do uznania, że
do przedmiotowego
zdarzenia jednak nie
doszło. Pozostałe
osoby J. P.
[nauczycielka ze
Szkoły Podstawowej
w T., do której
uczęszczała
pokrzywdzona], B.
D. i R. W. [znajomi
oskarżonego], Z.
R. [wychowawczyni
pokrzywdzonej ze
Szkoły
Podstawowej], B. N.
[sprzedawczyni ze
sklepu, w którym
pokrzywdzona
odbywała praktyki]
także nie mają
wiedzy o

<p>przedmiotowym zdarzeniu. W tej sytuacji dlaczego właśnie ten osobowy materiał dowodowy miałby obalać wiarygodność pokrzywdzonej, a uwiarygadniać oskarżonego nie wiadomo. Z pewnością ów materiał dowodowy został prawidłowo oceniony przez sąd I instancji, przy czym informacje o manipulowania otoczeniem, skłonnościach do konfabulacji ze strony pokrzywdzonej, nie są przekonujące w świetle zeznań biegłej A. O., która uczestniczyła w przesłuchaniu pokrzywdzonej na rozprawie (...) r. [k. 546 i dalsze] i zeznawała na niej podając: „Odnosząc się do tego czy W. [pokrzywdzona] ma skłonności do konfabulacji to po dzisiejszym przesłuchaniu stwierdzam, że nie ma”.</p>			
<p>Wniosek</p>			
<p>O zmienne i uniewinnienie oskarżonego ewentualnie</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		

<p>o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.</p>			
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>			
<p>Z uwagi na niezasadność zrzutów oraz wyrok kasatoryjny, zgodnie z brzmieniem art. 437§2 k.p.k., możliwy jest w: przypadku zaistnienia bezwzględnej przesłanki odwoławczej, nawet bez konieczności badania wpływu takiego uchybienia na treść zaskarżonego wyroku, zajścia koniczności przeprowadzenia na nowo przewodu sądowego w całości, czego nie wykazano w środku odwoławczym, aby taka sytuacja miała miejsce oraz w przypadku naruszenia reguły ne peius [art. 454 k.p.k.], z czym także nie mamy do czynienia. W konsekwencji ten</p>			

wniosek apelacji jest niezasadny.				
3.11.	4. wyjaśnień oskarżonego w zakresie w jakim podał on, iż w dniu zdarzenia mogło dojść do niestosownego żartu z jego strony, jednakże nie dotknął córki w miejsce intymne, a nadto w zakresie w jakim oskarżony wyjaśnił, że nie wie skąd pochodzi zapis nagrania zdarzenia (cyt. nie wie czy to jest składanka) - w sytuacji, gdy Sąd oddalił wniosek o przesłuchanie na rozprawie biegłej z dziedziny fonoskopii oraz przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego informatyka co do autentyczności nagrania,	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny		
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny				
Sąd I instancji prawidłowo ocenił wyjaśnienia oskarżonego, co zaprezentował w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku. Odnośnie				

opinii dotyczącej fonoskopii sąd II instancji wypowiedział się wcześniej co pozostaje aktualne.

Jak wyżej wskazano, sąd odwoławczy nie dopatrył się w niniejszej sprawie uchybienia wyrażonej w art. 7 k.p.k. zasadzie swobodnej oceny dowodów, uznając, iż rozważania Sądu meriti są prawidłowe i zgodne z zasadami logiki, wiedzy i doświadczenia życiowego, a co za tym idzie, nie stwierdzono również popełnienia przez sąd I instancji błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę zaskarżonego rozstrzygnięcia.

Argumenty skarżących obrońców, podniesione we wniesionych apelacjach, nie odnosiły się do okoliczności pominiętych lub niedostrzeżonych przez Sąd Okręgowy, a jedynie sprowadzały się do polemiki z ustaleniami tego sądu i dokonaną przez niego analizą i oceną

<p>zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego. O popełnieniu błędu przy ustalaniu stanu faktycznego w niniejszej sprawie przez sąd I instancji nie może być zatem mowy.</p>			
<p>Wniosek</p>			
<p>O zmienne i uniewinnienie oskarżonego ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>			
<p>Z uwagi na niezasadność zrzutów oraz wyrok kasatoryjny, zgodnie z brzmieniem art. 437§2 k.p.k., możliwy jest w: przypadku zaistnienia bezwzględnej przesłanki odwoławczej, nawet bez konieczności badania wpływu takiego uchybienia na treść zaskarżonego</p>			

<p>wyroku, zajścia koniczności przeprowadzenia na nowo przewodu sądowego w całości, czego nie wykazano w środku odwoławczym, aby taka sytuacja miała miejsce oraz w przypadku naruszenia reguły ne peius [art. 454 k.p.k.], z czym także nie mamy do czynienia. W konsekwencji ten wniosek apelacji jest niezasadny.</p>				
<p>3.12.</p>	<p>5. błąd w ustaleniach faktycznych, mający wpływ na wynik sprawy, polegający na ustaleniu, że oskarżony przełamując opór pokrzywdzonej dotykał jej miejsc intymnych,</p> <p>6. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, mających wpływ na wynik sprawy poprzez przyjęcie, że oskarżony zachowaniem swoim wyczerpał znamiona przypisanego przestępstwa, podczas gdy okoliczność ta nie wynika z nagrania zapisu dźwięku z 31 grudnia 2020 r. ani</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>		

	też z prawidłowo ocenionych zeznań pokrzywdzonej, przesłuchanych świadków oraz wyjaśnień oskarżonego.			
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny				
<p>W proces karnym stosowne ustalenia faktyczne można poczynić w oparciu o jedną dowód, który został prawidłowo przeprowadzony, właściwie oceniony, zgodnie z odpowiednimi kryteriami wskazanym w przepisach proceduralnych, a więc w tym zakresie apelujący nie ma racji, że skoro w praktyce zasadniczym dowodem są zeznania pokrzywdzonej to ich wiarygodność nie jest wielka i nie może dojść do jego skazania oskarżonego. Trzeba podkreślić, że „nie istnieje żadna reguła dowodowa, która uzasadniałaby pogląd, że zeznania jedynego świadka (wyjaśnienia jednego z</p>				

oskarżonych) są niewystarczającą podstawą skazania i to bez względu na to, jaką świadek (oskarżony) zajmuje funkcję, pozycję w życiu społecznym bądź czy korzysta z jakichś szczególnych uprawnień procesowych (jak świadek koronny, tzw. mały świadek koronny czy świadek incognito). Tego rodzaju "jedyne" dowód nie może stać w sprzeczności z innymi dowodami, które nie mają wprawdzie decydującego znaczenia dla kwestii odpowiedzialności karnej, stanowią jednak podstawę do dokonania lub weryfikacji ustaleń faktycznych odnoszących się do określonych fragmentów zdarzenia [vide: wyrok SA we Wrocławiu z 20 października 2015 r., II AKa 250/15, LEX nr 1950398].

Zwłaszcza dotyczy to zarzutów odnoszących się do oceny materiałów dowodowych, przede wszystkim zeznań pokrzywdzonej, zeznań świadków, których zeznania

służyły do
uwiarygodnienia
pokrzywdzonej, a
więc w konsekwencji
sprowadzających się
jednocześnie do
postawienia
zarzutów
poczynienia błędów
w ustaleniach
faktycznych, co
w praktyce miało
zostać poprzedzone
naruszeniami
przepisów
procesowych,
mającymi mieć
wpływ na treść
zaskarżonego
wyroku, przy czym
zasadniczo chodzi o
naruszenie art. 4
k.p.k., art. 7 k.p.k.,
art. 410 k.p.k.

Zarzuty w
przedmiocie oceny
wiarygodności
materiałów
dowodowych
obciążających
oskarżonego,
sprawdzają się do
postulowania
dokonania innej
oceny relacji
pochodzących od
samego oskarżonego
oraz osób mających
wzmacniać jego
wiarygodność,
zwłaszcza poprzez
przedstawienia jego
w korzystnym
świetle, które
miałoby wskazywać,
że w rzeczywistości
cała sprawa to
intryga przeciwko
niemu zwłaszcza ze

strony M. U. działającej w znowie z pokrzywdzoną.

Co cenne [ale smutne] trzeba zauważyć, że pokrzywdzona jest całkowitą ofiarą sprawy. Zawiodła się na ojcu, który wykorzystał ją seksualnie, utraciła matkę skoro rozwiązano z nią stosunek przysposobienia, a więc w pełnym zakresie utraciła rodzinę, której wcześniej też nie miała. Mimo takiego stanu rzeczy, zwłaszcza rozgoryczenia wobec matki M. U., która chce zerwać wszelkie więzi z nią [emocjonalne, ale także formalne], nie wycofała się z relacji obciążających oskarżonego, a więc ewentualna sugestia, mniej lub bardziej klarownie wyartykułowana, że chodzi o konflikt pomiędzy małżonkami rozgrywany „rękoma” pokrzywdzonej upada.

Należy wskazać, że „nie stanowi naruszenia art. 410 k.p.k. dokonanie oceny materiału dowodowego w

sposób odmienny od subiektywnych oczekiwań stron procesowych” (vide: postanowienie SN z 21 marca 2017 r., KK 71/17, LEX nr 2255323).

Nie można zapominać, że odmówienie wiary niektórym wyjaśnieniom złożonym przez oskarżonego, części świadków, albo uznanie takich relacji za nieistotne, w rezultacie ich pominięcie jako podstawy dowodowej podczas dokonywanych ustaleń faktycznych, nie może być utożsamiane ani z brakiem oceny dowodów, które dotyczą określonych faktów, w kontekście finalnego rozstrzygnięcia, ani też nie jest wyrazem złamania zasady bezstronności sądu, bowiem odmowa przyznania waloru wiarygodności niektórym z przeprowadzonych dowodów, przy jednoczesnej aprobacie i uwzględnieniu innych dowodów, jest niczym więcej niż realizacją przysługującego sądowi

orzekającemu
uprawnienia w
ramach czynienia
ustaleń faktycznych,
z pełnym
uwzględnieniem
zasady swobodnej
oceny dowodów i
w związku z tym,
nie może być
uznana za przejaw
złamania zasady
obiektywizmu, o
jakiej mowa w art.
4 k.p.k.” (vide:
postanowienie- SN z
9 sierpnia 2017 r.,
II KK 206/17, LEX
2347774).

Autorka apelacji
obrońcy
oskarżonego- wbrew
powyższym
uwagom- nie
wykazała aby
którykolwiek z
wymienionych wyżej
warunków
teoretycznych nie
został w
zaskarżonym
wyroku dotrzymany,
ograniczając się
do- w istocie-
polemicznego
zakwestionowania
zaprezentowanej
przez Sąd I instancji
oceny dowodów
i przedstawienia
własnej i to
właśnie nie liczącej
się z regułami
art. 7 k.p.k., a
nadto wybiórczej,
a więc sprzecznej
z przepisem art.
410 k.p.k. oceny
materiału

dowodowego. Taki sposób motywacji zarzutów - dotyczących tej kwestii - nie podważył, ani tym bardziej nie obalił sposobu oceny dowodów dokonanej przez Sąd meriti. Podkreślić bowiem należy, że wszystkie dowody przeprowadzone w toku rozprawy głównej zostały zasadniczo przez Sąd Okręgowy ocenione w sposób kompleksowy i wszechstronny, dowodem czego jest, co należy podkreślić, obszerna część pisemnych motywów odnosząca się do oceny dowodów. Dla dowiedzenia ich wystąpienia niezbędne jest wykazanie konkretnych uchybień w ocenie materiału dowodowego, jakich dopuścił się sąd w świetle zasad logicznego rozumowania oraz wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego oraz całokształtu ujawnionych w sprawie okoliczności. Błąd w ustaleniach faktycznych (error facti) przyjętych za

podstawę orzeczenia to błąd, który wynika bądź to z niepełności postępowania dowodowego (tzw. błąd "braku"), bądź też z przekroczenia granic swobodnej oceny dowodów (błąd "dowolności"). Może on więc być wynikiem nieznanomości określonych dowodów lub nieprzestrzegania dyrektyw obowiązujących przy ocenie dowodów (art. 7 k.p.k.), np. błąd logiczny w rozumowaniu, zlekceważenie niektórych dowodów, danie wiary dowodom nieprzekonującym, bezpodstawne pominięcie określonych twierdzeń dowodowych, oparcie się na faktach w istocie nieudowodnionych itd. Zarzuty tego rodzaju nie mogą się natomiast sprowadzać do samej polemiki z ustaleniami sądu, bowiem sama możliwość przeciwstawienia ustaleniom sądu odmiennego poglądu nie wystarcza do stwierdzenia, że sąd

popęłnił istotny błąd ustaleń faktycznych. Wskazać należy na orzeczenie Sądu Najwyższego z dnia (...)r., w którym Sąd ten wskazał, iż „zarzut błędu w ustaleniach faktycznych, przyjętych za podstawę wyroku jest tylko wówczas słuszny, gdy zasadność ocen i wniosków, wprowadzonych przez sąd orzekający z okoliczności ujawnionych w toku przewodu sądowego nie odpowiada prawidłowości logicznego rozumowania. Zarzut ten nie może jednak sprowadzać się do samej polemiki z ustaleniami sądu, wyrażonymi w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku, lecz do wykazania, jakich mianowicie konkretnie uchybień w zakresie zasad logicznego rozumowania dopuścił się sąd w ocenie zebranego materiału dowodowego. Możliwość zaś przeciwstawienia ustaleniom sądu orzekającego odmiennego w tej mierze poglądu nie

może prowadzić do wniosku o dokonaniu przez sąd błędu w ustaleniach faktycznych” (sygn. akt (...) s. 12). Ponadto zwrócić uwagę należy na wyrażony, tak w judykaturze, jak i w doktrynie, pogląd, zgodnie z którym „ustalenia faktyczne dokonane przez sąd meriti mogą być skutecznie zakwestionowane, a ich poprawność zdyskwalifikowana dopiero wtedy, gdy w procedurze dochodzenia do nich sąd orzekający uchybił dyrektywom z art. 7 k.p.k., to jest pominął istotne w sprawie dowody lub oparł się na dowodach na rozprawie nieujawnionych, sporządził uzasadnienie niezrozumiałe, nadmiernie lapidarne, wewnętrznie sprzeczne, bądź sprzeczne z regułami logicznego rozumowania, wyłączające możliwość merytorycznej oceny kontrolno-odwoławczej”(wyrok Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 6 czerwca 2013 r., sygn. akt II AKA

159/13, opubl. na stronie internetowej orzeczenia.ms.gov.pl). Z kolei, „obdarzenie wiarą w całości lub w części jednych dowodów oraz odmówienie tej wiary innym, jest prawem sądu, który zetknął się z tymi dowodami bezpośrednio i pozostaje pod ochroną art. 7 k.p.k., jeżeli tylko zostało poprzedzone ujawnieniem w toku rozprawy głównej całokształtu okoliczności sprawy, stanowi wyraz rozważenia wszystkich okoliczności przemawiających zarówno na korzyść, jak i na niekorzyść oskarżonych, jest zgodne ze wskazaniami wiedzy i doświadczenia życiowego, a nadto zostało wyczerpująco i logicznie uargumentowane w uzasadnieniu wyroku” (vide: wyrok SA w Lublinie z 5 czerwca 2014 r., II AKa 113/14, LEX nr 1488651).

Wniosek

O zmienne i uniewinnienie # zasadny

<p>oskarżonego ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.</p>	<p># częściowo zasadny # niezasadny</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>			
<p>Z uwagi na niezasadność zrzutów oraz wyrok kasatoryjny, zgodnie z brzmieniem art. 437§2 k.p.k., możliwy jest w: przypadku zaistnienia bezwzględnej przesłanki odwoławczej, nawet bez konieczności badania wpływu takiego uchybienia na treść zaskarżonego wyroku, zajścia koniczności przeprowadzenia na nowo przewodu sądowego w całości, czego nie wykazano w środku odwoławczym, aby taka sytuacja miała miejsce oraz w przypadku naruszenia reguły ne peius [art. 454 k.p.k.], z czym także nie mamy do czynienia. W</p>			

konsekwencji ten wniosek apelacji jest niezasadny.				
3.13.	II. naruszenie prawa materialnego art. 197 § 2 i 3 k.k.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny		
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny				
<p>W pierwszej kolejności trzeba zwrócić uwagę, że zarzut jest błędny bowiem w tym samym środku odwoławczym został połączony z zarzutem błędu w ustaleniach faktycznych, co merytorycznie i logicznie wyklucza się. Zarzut obraży prawa materialnego odnoszący się do kwalifikacji prawnej czynu można postawić tylko wówczas, gdy skarżący nie podważa ustaleń faktycznych związanych z tą kwalifikacją. Jeżeli bowiem nieprawidłowe są ustalenia faktyczne, na podstawie których sąd dokonał kwalifikacji prawnej czynu, to błędem pierwotnym jest</p>				

błąd w ustaleniach faktycznych, a jego następstwem wadliwa kwalifikacja prawna. Dlatego też w takiej sytuacji skarżący powinien postawić tylko zarzut błędu w ustaleniach faktycznych i wskazać, że mógł mieć on wpływ na treść wyroku właśnie co do kwalifikacji prawnej czynu- Wyrok SA w Warszawie z 22 grudnia 2022 r., II AKa 89/22, LEX nr 3512088. Istota obrazy prawa materialnego sprowadza się do wadliwej subsumpcji normy prawnej do niespornego stanu faktycznego – postanowienie SN z 15 września 2022 r., III KK 382/22, LEX nr 3487985.

W uzasadnieniu zaskarżonego wyroku wyjaśniono dlaczego przyjęto określoną kwalifikację prawną, a jednocześnie całościowo odczytywany ten dokument sprawozdawczy, wyjaśnia jakie dowodowy legły u podstaw poczynionych ustaleń faktycznych,

które poddano właściwemu procesowi subsumpcji.

Zachowanie stanowiące zgwałcenie może polegać zarówno na doprowadzeniu innej osoby do obcowania płciowego przy wykorzystaniu przemocy, groźby bezprawnej lub podstęp (art. 197 § 1 k.k.), jak i na doprowadzeniu w taki sposób innej osoby do poddania się innej czynności seksualnej (art. 197 § 2 k.k.). Według powszechnie akceptowanej w doktrynie i orzecznictwie definicji przemocy, stanowi ją takie oddziaływanie środkami fizycznymi, które uniemożliwiają lub przełamując opór zmuszanego, ma albo nie dopuścić do powstania lub wykonania jego decyzji woli, albo naciskając aktualnie wyrażaną dolegliwością na jego procesy motywacyjne, nastawić jego decyzję w pożądanym przez sprawcę kierunku (...). Przy

<p>uwzględnieniu tak określonego zakresu pojęciowego przemocy oczywiste jest, że, jak już wskazano, nie musi być ona połączona z czynnym oporem ze strony osoby pokrzywdzonej, ani też nie ma znaczenia jej natężenie- postanowienie SN z 28 października 2020 r., III KK 286/20, LEX nr 3168834</p>			
<p>Wniosek</p>			
<p>O zmienne i uniewinnienie oskarżonego ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>			
<p>Z uwagi na niezasadność zrzutów oraz wyrok kasatoryjny, zgodnie z brzmieniem art. 437§2 k.p.k., możliwy jest w: przypadku zaistnienia bezwzględnej</p>			

<p>przesłanki odwoławczej, nawet bez konieczności badania wpływu takiego uchybienia na treść zaskarżonego wyroku, zajścia koniczności przeprowadzenia na nowo przewodu sądowego w całości, czego nie wykazano w środku odwoławczym, aby taka sytuacja miała miejsce oraz w przypadku naruszenia reguły ne peius [art. 454 k.p.k.], z czym także nie mamy do czynienia. W konsekwencji ten wniosek apelacji jest niezasadny.</p>				
<p>3.14.</p>	<p>III. naruszenie prawa materialnego art. 15 1 k.k. poprzez jego niezastosowanie.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>				
<p>Zarzut co najmniej zaskakujący, skoro z jednej strony skarżąca oczekuje uniewinniania oskarżonego, a z drugiej strony dopuszcza możliwość</p>				

przypisania jemu
usiłowania
dokonania innej
czynności seksualnej
z użyciem przemocy,
przy czym do
dokonania nie ma
dojść wobec
czynnego żalu ze
strony sprawcy.
Art. 15 1 k.k.
mówi o zaistnieniu
czynnego żalu po
stronie oskarżonego,
prowadzącym do
niepodlegania karze
za usiłowanie w
przypadku
dobrowolnego
odstąpienia od
dokonania. Po
pierwsze, o
naruszeniu tego
przepisu nie może
być mowy albowiem
sąd słusznie przyjął
formę stadialną w
postaci dokonania,
co prawidłowo
wykazał. Po drugie,
zarzut pozostaje w
logicznej
sprzeczności z
innymi zarzutami,
które miały
prowadzić do
uniewinnienia
oskarżonego, po
wcześniejszym
ustaleniu, że do
przestępstwa w
ogóle nie doszło.
Można odnieść
wrażenie, że
apelująca sama
nie wierzy w
dowody, które mają
prowadzić do
oczyszczenia
oskarżonego z

<p>zarzutu. Innymi słowy skoro doszło do dokonania przestępstwa to nie ma już sensu rozważenie czy aby odstąpiono od jego dokonania w sposób dobrowolny. Tym bardziej zarzut razi swoją niezrozumiałością albowiem apelującą doszukuje się w ustaleniu i przypisaniu oskarżonemu dokonania przestępstwa, bezwzględnej przesłanki odwoławczej, naruszenia prawa do obrony i reguł konstytucyjnych.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>O zmienne i uniewinnienie oskarżonego ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Z uwagi na niezasadność</p>		

zrzutów oraz wyrok kasatoryjny, zgodnie z brzmieniem art. 437§2 k.p.k., możliwy jest w: przypadku zaistnienia bezwzględnej przesłanki odwoławczej, nawet bez konieczności badania wpływu takiego uchybienia na treść zaskarżonego wyroku, zajścia konieczności przeprowadzenia na nowo przewodu sądowego w całości, czego nie wykazano w środku odwoławczym, aby taka sytuacja miała miejsce oraz w przypadku naruszenia reguły ne peius [art. 454 k.p.k.], z czym także nie mamy do czynienia. W konsekwencji ten wniosek apelacji jest niezasadny.

**OKOLICZNOŚCI
 PODLEGAJĄCE
 UWZGLĘDNIENIU
 Z URZĘDU**

4.1.

Zwiąże o powodach uwzględnienia okoliczności

ROZSTRZYGNIECIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO		
Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji		
5.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy	
W całości.		
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy		
Z uwagi na niezasadność zarzutów.		
Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji		
5.2.1.	Przedmiot i zakres zmiany	
Zwięźle o powodach zmiany		
Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji		
Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia		

5.3.1.1.1.		# art. 439 k.p.k.	
Zwiężle o powodach uchylenia			
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwiężle o powodach uchylenia			
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwiężle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia			
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.	
Zwiężle o powodach uchylenia			
Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania			
Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku			

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
Koszty Procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
II	Z uwagi na konieczność odbycia kary pozbawienia wolności zwolniono oskarżonego z obowiązku ich zwrotu [art. 624 § 1 k.p.k. w zw. z art. 634].	
PODPIS		
G. N. K. L. M. K.		

Granice zaskarżenia	
Kolejny numer załącznika	1
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca oskarżonego
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Całość wyroku.
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia	
# na korzyść	# w całości

# na niekorzyść			
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia,		

	jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia		
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
1.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana